

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanih, in sicer: vsakotek v petek, zjutraj izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1.50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Testu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in odpravnštvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zdej. — Urednik sprejme stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Neplačanih pism ne sprejme ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in poslanice

se računijo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol tor stane vsesletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Trgovsko-obrtna registrirana zadruga v Gorici.

Občni zbor trgovsko-obrtno registrirane zadruge v Gorici z neomejenim jamstvom je bil dne 23. t. m. v dvorani slovenske goriske čitalnice ob 11. uri dopoldne.

Predsednik gospod dr. Henrik Tumna, članik trgovsko-obrtno zadruge, je naznanil, da je občni zbor po § 20. zadržanih pravil sklopljen, in sicer je bilo prisotnih ali po istu zastopanih 117 zadržanih s 362 deleži; otvoril ga je s kratkim nagovorom.

1. Poročilo ravnateljstva za l. 1898.

Predsednik pozove uradnega vodjo, da prečita poročilo, katero je sledeče:

Dne 1. januarja smo imeli 445 članov s 893 deleži. — Tekom leta je pristopilo k prvemu odseku 484 članov s 788 deleži, tako, da smo imeli do konca leta 929 članov s 1681 deleži.

Med letom se je izbrisalo zaradi neupravičenosti deležnine 26 članov s 32 deleži, zaradi uboštva 2 člana s 2 deležema; istima se je izplačalo te vplačane deleže v znesku K 45 in zaradi smrti jeden član s 2 deležema. Vplačani znesek deleža K 98 se je uplačal dedičem istega. Prvega januarja smo imeli 900 članov s 1615 deleži, kateri reprezentirajo v petih letih kapital od K 492500. Med temi je 1059 aktivnih in 846 pasivnih. Prvi so isti, kateri hranijo, drugi pa oni, kateri so si izposodili in sedaj vrnajo. Drugi odsek, kateri je pričel svoje delovanje s prvim januarjem t. l. je imel prijavljenih do 31. decembra min. l. 162 članov s 270 deleži, od katerih je 118 aktivnih in 138 pasivnih.

Oba odseka sta imela skupaj dne 1. januarja t. l. 1062 zadržanih s 1921 deleži, kateri reprezentirajo kapital od K 576300. Med 1062 člani je bilo: odvetnikov, notarjev, zdravnikov 51 profesorjev 24, duhovnikov 13, ustajev 74, trgovcev 115, delavcev, slug in voznikov 221, državnih, deželnih in zasebnih uradnikov 50, obrtnikov 185, posestnikov in zasebnikov 370.

Priloge se je izplačalo do 1. ja-

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

Italijanski napisal Tommaso Grossi

(Dobro)

Koj ko so ga zagledali oni tam gori na trgu, so vsikliknili: „Gospod je tu, gospod je tu!“ Tekli so mu naproti, in mu predlagali, kakor da bi šlo za najpametnejšo reč na svetu, naj bi hitro hitro spovedal Pelagruo in njegove stražnike, ker je sklenjeno, da jih ubijejo. Blagi starček ni imel lahkega dela, da je tiste zdvijane ljudi pregovoril, naj bi nikakor ne dovršili tega groznega sklepa. V to svrhu je moral uporabiti vso oblast, ki jo je imel po svojem poklicu, in vso ljubezen, katero si je bil zadobil pri tistih svojih zvesto udanih dušah v dolgem svojem življenju, žrtvovanem le v njihov blagor. In blagi mož je imel še novo zaslugo v očeh tistih ljudi, in torej tim večji upliv vsled tega, ker je moral ravno tačas tudi on trpeti preganjanje za pravično reč.

K pomirjenju razkačenega ljudstva je tudi mnogo pomagala vest, da je bil

nuvarija 1898. K 25.929.—
Tekom leta se je izplačalo . . . 240.470-96
Vrsto se jih je pa 38.484-34
tako, da je ostalo izposojenih koncem decembra 227.215-62
Tekom leta so prosili predujem 603 prositelji v znesku . . . 445.198-76
Dovoljen je bil predujem v znesku . 323.422-46
Izplačalo se je pa na prvi odsek . 240.470-96
Na račun drugega odseka se je pa posodilo 46.230.—
Začetkom leta je imela zadruga hranilnih vlog 27.078-32
Priraslo jih je 223.763-10
Odpadlo pa 82.387.—
Stanje hranil 31. dec. 1898. je bilo . 168.454-42
Preostanek v blagajni in pri poštni hranilnici 1. januarja 5.478-78
Znesek vseh prejemkov 485.934-39
Znesek vseh izdatkov 478.869-63
Preostanek v blagajnici in pri poštni hranilnici 31. decembra . . 12.543-54
Prometa je bilo preteklo leto . . 960.282-80
Zadruga je imela 14 pooblaščenecv, med katerimi je omeniti v prvi vrsti gosp. Andreja Jelena, pooblaščenca v Opatjensku, kateri je nabral 105 članov s 177 deleži, nadalje ima čest. gosp. Gotard Pavletič, pooblaščenec v Mirnu, 25 zadržanih s 37 deleži, gosp. Franc Pečenko, pooblaščenec v Boven, 23 zadržanih s 32 deleži, čest. gosp. Alfonz Blažko, pooblaščenec v Ribenberku, 26 zadržanih s 31 deleži, gosp. Anton Mlekuš, pooblaščenec v Čepovanu 27 zadržanih s 30 deleži, gosp. Avgust Tance, pooblaščenec v Nabrežini, 23 zadržanih s 29 deleži, gosp. Andrej Vrtovec, pooblaščenec v Tolminu, 20 zadržanih s 25 deleži, gosp. Jožef Bitežnik, pooblaščenec v gor. Tribuši, 23 zadržanih s 24 deleži, gosp. Anton Bajc, pooblaščenec v Renčah, 16 zadržanih s 17 deleži. Nadalje so se sledeči pooblaščenec: gosp. Anton Bele za Osek, gosp. Tomaž Frandolič za Zdravščino, gosp. Franc Bavčar za Selo, gosp. Josip Kavc za Črniče in gosp. Anton Mikuš za sv. Lucijo.

Tekom leta je imelo ravnateljstvo 48 sej, katere so bile vedno sklepne, in sicer vsaki ponedeljek ob šesti uri zvečer.

došel Lupo, z namenom, da se bo bojeval za pravice svojih vaščanov. Mej tem, ko so se ljudje zbrali okoli sokolarjevega sina, kateri jih je nagovarjal in prosil, da naj bi se zdržali nadaljnega preliivanja krvi ter naj bi se pomirili in vso reč njemu poverili, je stopil župnik v oskrbnikovo hišo, in tam se mu je posrečilo z lepimi, prijaznimi besedami pregovoriti tiste, ki so bili ostali notri, ter so razbijali, kar jim je prihajalo v roke, da so odnehali od svojega pokončevalnega dela. Ko je uredil vse v prvem dvorišču, je šel naprej v drugo, kjer se mu je zazdelo, da sliši prihajati od zgoraj neki odmev zadušnega joka. Po lesenih stopnicah je prišel do nekih vrat, in skozi neko razpekline je ugledal žensko z razmršenimi lasmi, ki je tiščala otročiča v naročju in si prizadevala, da bi mu z roko zadušila krik v ustih. Koj je spoznal, da je to Pelagruova žena; torej je potrkal polahkema na vrata, rekši zajedno: „Župnik sem, odprite, sedaj je vse mirno.“
Uboga žena se je stresla vsa, ko je slišala takó blizu ropot in govor; iz strahu je odmaknila roko od otrokovihih ust, iz katerih se je izvil dolg, jako močan krik, kateri je mati že dolgo dušila. A ko je župnik nadaljeval: „Ne

II. Volitev overovateljev zapisnika o obnem zboru in odobrenje zapisnika prejšnjega obnega zbora.
Overovateljem zapisnika obnega zbora predlaga predsednik gosp. dr. Henrik Tumna gospoda Ivana Lokarja, trgovca v Gorici, in gospoda Franca Blažona, uradnika južne železnice v Gorici.
Gospod Andrej Jakil predlaga, da naj se vrše vse volitve z vzklikom, kar da predsednik na glasovanje, in se sprejme soglasno.
Nato se izvoli z vzklikom oba po predsedniku predlagana overovatelja.
Zapisnik lanskega obnega zbora z dné 7. marca se prečita in odobri.

III. Volitev članov ravnateljstva, petih namestnikov ter nadzorovalnega sveta.
Predsednik naznanja, da so bili izrečani po §. 26. v seji ravnateljstva dne 30. januarja t. l. ravnateljem sledeči gospodje: Anton Fon, Andrej Gabršček, Jožef Kutin, Franc Pavšič, Ivan Reja, Ivan Suda in Franc Žnidaršič, ter da je ravnateljstvo sklenilo v isti seji predlagati pri obnem zboru v izvolitev sledeče gospode:

a. v ravnateljstvo: 1. gospoda Antona Fona, klobučarja in hišnega posestnika v Gorici, 2. gos. Andreja Gabrščeka, lastnika tiskarne v Gorici, 3. gos. Rudolfa Konjedica, trgovca v Gorici, 4. gos. Jožefa Kutina, trgovca v Gorici, 5. gos. Ivana Lisjaka, trgovca v Gorici, 6. gos. Antona Pečenka, veletržca z vinom v Gorici, 7. gos. Ivana Reja, krčmarja v Gorici.

b. za namestnike ravnateljstva: 1. gos. Petra Birsarja, krčmarja v Gorici, 2. gos. Gašperja Likarja, trgovca v Gorici, 3. gos. Franca Poljšaka, krčmarja v Gorici, 4. gos. Martina Poveraja, krojača v Gorici, 5. gos. Alojzija Živica, ključarja v Gorici.

c. za nadzornike: 1. gos. Franca Blažona, uradnika južne železnice v Gorici, 2. gos. Jakoba Čebularja, c. kr. profesorja v Gorici, 3. gos. Antona Križničarja, trgovca v Gorici, 4. gos. Ivana Lokarja, tovarnarja v Mirnu, 5. gos. Ignacija Tanceta, župana v Nabrežini.

bojte se, jaz sem, je že vse prešlo, je vstala, odpahnila debel zapah, odprla vrata in stopila pred svojega rešitelja s sinčekom v naročju. „O, sam Bog vas je poslal, mu je dejala trepetaje in z negotovim glasom, on naj vam povrne; ne zavoljo mene, ampak zaradi tega-le revnega angeljčka.“ To rekši je prišla župnikovo obleko in jo je poljubovala ter močila s solzami kakor iz sebe od veselja in hvaležnosti. „Pa moj mož?“ je vprašala potem polna skrbi in strahu.
„Je rešen“, je odgovoril župnik, in potem je nadaljeval: „Sedaj bi ne bilo prav, da bi vas ljudje videli, pojedite ven po tej strani“, ter ji je pokazal skrivni izhod na levi, ki je držal proti gori. „Pojdite v grad, in prosite grofa tudi v mojem imenu, da vas sprejme vsaj za nocoj.“
„Oh, on ne bo hotel, ker...“
„Pa obrnite se do Ermelinde, recite ji... pa saj niti ni treba, da bi ji kaj rekli; vi potrebujete pomoči, in gotov sem, da vas grofica radovoljno sprejme. Le idite! Bog z vami!“
Žena je šla, in župnik, vrnivši se na trg, kjer je bila množica še vedno zbrana okoli sokolarjevega sina, je rekel glasno: „Poslušajte, da bo reč v redu, moramo udariti s kladvicem, in sklicati

d. za namestnike nadzornikov: 1. gosp. Antona Črnigoja, mizarja v Gorici, 2. gosp. Karola Draščeka, peka v Gorici, 3. gosp. Ivana Glesčiča, krčmarja v Gorici, 4. gosp. Antona Kuštrina, trgovca v Gorici, 5. g. Franca Wañeka, pivovarnarja v Gorici.

Gospod Andrej Jakil predlaga, da se izvoli vse po ravnateljstvu predlagane člane z vzklikom, kar se sprejme.

IV. Sklepanje o letnih računih in bilancah.

Predsednik naznanja, da je prava bilanca se le koncem vsakega odseka mogoča, zato se pa predloži danes samo denarni promet preteklega leta, kateri je sledeči:

Aktiva: Račun iz leta 1897. K 5478-78
Račun deželnih vlog 89773-32
„ dopolnil. zaklada 14517-03
„ zamudnih obrestij 121-46
„ vpisnine 2984-56
„ uradnih stroškov 1787-10
„ predujmov 38484-34
„ hranilnih vlog 223763-10
„ rezervnega zaklada 310-40
„ izposojil na menjice 60096-84
„ eskompta 162-32
„ naloženega denarja 53504-36
„ obrestij 429-56
491413-17
Pasiva: Račun deležnih vlog 623-40
„ uradnih stroškov 5406-21
„ predujmov 240470-96
„ hranilnih vlog 82387-
„ obrestij 1311-87
„ inventarja 446-
„ naloženega denarja 100628-36
„ izposojila 46479-76
„ eskompta 1028-07
„ dopolneka 78-
„ preostanka v blagajni 10732-52
„ pri poštni hranilnici 1811-02
491413-17

V. Slučajni predlogi.
Ker se k tej točki ne oglasi nobeden, zaključil predsednik zborovanje, zahvaljujé se vsem prisotnim za udeležbo.

sosejnjio, da si izberemo za svojega bojevnika tega dobrega mladeniča, ki nam ga je Bog poslal; sicer bi znal potem kaj oporekati sodnik ali odvetnik nasprotnikov, če bi ga mi ne izvolili prav lepó v redu, kajti dobro veste, da ti ljudje imajo več pastij in spletke nego las na glavi.
Kmahu na to se je prikazal na nekem mostovžu vaški cerkovnik z nekim orodjem — v roki, ki je bilo sestavljeno iz bakrene plošče, pritrjene na desko, in iz dveh kladvic. S tem je začel nabivati, da se je na vse strani razlegal silen ropót. To je šlo véasi hitreje, véasi počasneje, po nekem taktu. Tako ropotanje so imenovali ud arjenje s kladvicem, in vsakokrat, ko je ljudstvo to slišalo, se je shajalo v zbor.
Ko so se torej zbrali možje, je bil stavljen predlog in dan na glasovanje. Lupo seveda ni imel nijednega nasprotnega glasu, ampak je bil od vseh imenovan za bojevnika Limonte.
Ker je bilo takó preteklo nekaj časa, in pa tudi ker so se bile polastile duhov druge misli, se je bila nekoliko ohladila tista prva jeza in želja po maščevanju; in ljudstvo, ki ni bilo vajeno prelivanju krvi, se je sedaj zgrogilo nad činom, ki je bil že dovršen. Vsakdo se je želel

Stovilke govore jasno, da zadruga v kratki dobi svojega obstanka je delovala kar mogoče dobro, ter si tudi pridobila zupanje občinstva. Zato opozarjamo še posebej na gorenje izkaze prijatelje naših domačih zavodov, da učé ljudstvo ter pomagajo nam graditi trdne zaslonbe Slovencev v Gorici.

Številke govore jasno, in one naj nam bodo vspodbudilo, da se trdno oklepamo prepotrebne trgovsko-obrtne zadruge v Gorici!

DOPISI.

Iz Barke. — Leta 1865. je bila ustanovljena na Barki samostalna kaplanija. Večkrat so že prosili za svojega dušnega pastirja na Barki, ali ni ga bilo. Končno je bil omenjenega leta na Barki sam pokojni tržaški škof Legat, ki se je na licu mesta prepričal o potrebi kaplanije. Škof sam je videl visoki naš hrib Podvrh (bolje Balkan!) in vatovski hrib Fratovec ter je pripoznal, da mi ne moremo spadati na Vatovlje in jednako ne oni na Barko. Nato smo zidali kaplansko hišo z vrhom in ustanovili smo tudi kaplansko plačo. Prihodnje leto smo že ineli svojega dušnega pastirja, sedaj že rejnkega preč. g. Jan. Rekarja, ki je bil pri nas skozi 6 let.

Ostal je nam v dobrem spominu v vsakem pogledu.

Toda škof Legat je umrl, kaplan tudi, in sedaj včasih imamo duhovnika, včasih pa ne. Zadnji čas je bil pri nas skozi 14 mesecev preč. g. Jan. Schiffrer, ali pred Božičem smo začeli kar na enkrat glas, da odide v Lokev na Kras! — In Barka je ostala zopet na suhem!

Kam naj hodijo ljudje v cerkev? Mej pred omenjenima hriboma je velik prepad in juk, ki ob deževju tako naraste, da ni možno prehoditi ga. In pa če zležeš na hrib, prideš gori polan, ali ostali moraš z večine le pred cerkvijo, kar seveda ni prikladno človeškemu zdravju; tako jih vsled tega pomrlo že mnogo za pljučnico in susico. Pot na Vatovlje po zimi!

Tudi je več mesecev stalen led in sneg, tako da so prehodi silno težki.

Barko in Vreme na Kranjskem pa meji voda Reka, ki večkrat tako naraste, da ni nobene druge poti čez njo kot Škofeljski most, čez kateri pelje skladovna cesta. Po tej pa je dve uri hoda do cerkve!

Vidite, kako skrbé za nas!!

Končno naj vam še povem, da dne 7. t. m. je napravila tukajšnja občina pogodbo za odstopitev 600 m tal za zgradbo novega potrebnega šolskega poslopja. Prišli so vendar do tega, da poslopje se ne bo gradilo na tako zvamenem „žabjem dvoru“, temveč na parceli dedičev pek. Jur. Kovačiča pod imenom „za brajdo“.

Domače in razne novice.

Osebnosti. — Okrajni glavar v Tolminu, namestništveni svetnik grof Friderik Marezi, odide k namestništvu v Trst kot referent, vodstvo okrajnega glavarstva v Tolminu pa prevzame naš znani prijatelj, viši komisar Amadeo Prinzig, pri okr. glavarstvu v Gorici.

oddaljiti od tistega nesrečnega kraja, da bi ga ne videlo toliko prié, in da bi mogel v miru in tihoti svoje hiše sam sebi skriti vdeleženje pri tisti rabuki, o kateri so vsi slutili, da bo morala klicati nad nje veliko gorjé. Zató so poparjeni vsi odšli od tam, in se poizgubili jeden na jedno stran, drugi na drugo, in v kratkem času je bilo vse tiho in prazno tam, kjer je bila še malo časa prej taka zmešnjava.

Pelagrua se vendar ni upal ostati v Limonti. Bil je tam kakor na žrjavici. Zató je stekel doli k jezeru, in ko je našel neko ladjico, je koj stopil vanjo s tistimi biriči in hlapeci, ki so bili srečno ušli zdvijanemu ljudstvu. Niti ni počakal, da bi prišla za njim žena z otrokom, o kateri je maloprej slišal, da je našla zavetje v grofovskem gradu. Ko je ladjica odrinila od kraja, je še jedenkrat srepo pogledal proti Limonti, in preklinjaje je prisegel, da se povrne v kratkem z opatovimi vojaki maščevanje obhajati.

Toda opat, ko je izvedel te dogodke, se je razsrdil v prvi vrsti nad oskrbnikom. Poslal mu je v Varenno, kamor je bil zbežal, pismo polno psov,

Torej se je zgodilo, kar se je govorilo že dolgo časa v Gorici.

Predno se poslovi od Gorice, se ga že se spominimo v listu.

Brzojavni revizor Al. Majstrovic v Pazinu je premeščen v Ljubljano; na njegovo mesto pride stavbeni adjunkt Ivan Stolfa iz Trsta.

Gospa soproga državnega poslanca viteza Berkša je močno obolela ter se z družino preselila z Dunaja v Gorici. Gospa vit. Berksova je znana pisateljica pod imenom Mara Čop-Marlet. Nedavno je za dunajsko jubilejsko gledališče spisala igro „Glück auf!“, v kateri slika mučno življenje rudokopov.

Egger - Baubela. — Oba kandidata doktorja, oba viteza, oba Karlčka, oba pod italijansko zastavo, a nijeden ni italijanske krvi: prvi nemške, drugi oravsko-češke. In taki ljudje naj bi se tepli za „italijanstvo“ v Gorici! „Povera italianità“!

Lahoni in pa „deutsche Brüder“. — Lahoni so bili vendarle v strahu za izvolitev dr. Eggerja. Zató so poslali v boj vse to-pove, med temi tak-le poziv na Nemce:

Deutsche Brüder!

Auf zum Wahlkampfe.

Stimmet vereint für

Doctor Camillo Ritter von Egger den Candidaten der freien Italiener, um im Bunde mit ihnen unsern gemeinsamen Feinde mit vereinten Kräften zu bekämpfen.

Das Wahlcomité.

Besedilo „unsern gemeinsamen Feinde“ dokazuje, da se je spöel ta proglaš v laški glavi. Ker so nemški volilci po večini le e. kr. uradniki, ki jedó tu beli kruke, in nekaj penzionistov, bi morali mi Slovenci Nemcem vse drugače posvetiti, ako bi se bil spöel tak proglaš v njihovi sredi. Ali se je? Radi bi to vedeli!

V odgovor je bilo natisnjenih večeraj v naši tiskarni veliko prav enakih „deutsche Brüderjev“ z označilom „Nachdruck Goriska tiskarna A. Gabršček“. Potrežki so postregli z njimi vsem lahončkom po mestu in njih volilcem pred vhodom. Tableau!

Kako zvitó. Dočim so gospodje okoli „Unione“ botali že cel teden po „Corriere“ in „Sentinella“ s svojim kandidatom dr. Eggerjem, si „Circolo cattolico“ ni upal na dan s svojim dr. Baubelo. Še le v petek zvečer so pristavili nenadoma s podturškim Baubelo, ker potem do danes ni izšel noben slovenski list v Gorici, kateri bi bil utegnil svariti slovenske volilce pred reverent. dott. Baubela! Računali so dobro in tudi so lovili slovenske glasove. Gospodje okoli „Eco“, ki so v narodnostnem vprašanju povsem podobni onim okoli „Corriere“ in velikolaške „Sentinelle“, so lovili Slovence, da bi prodrli s takim možem kot je Baubela. Mož je duhovnik, ali laški duhovnik, kar se pravi, da je popolnoma podoben znani laški gospodi v Gorici.

Napravili so pa popoln „fiasco“! Kje ste torej, Vi laški klerikali?! Kje je vaša stranka?!

Lopaki pred dopolnilno volitvijo v deželni zbor. — V nedeljo v jutro je dal „Circolo cattolico“ nalepiti po mestu oklice na volilce, s katerim jih pozivlje, naj volijo župnika dr. Baubelo. Kaj na to se je oglašila s svojimi lepaki „Unione“, ki je priporočala dr. Eggerja, sklicuje se na nevarnost gledé na nameravani deželni zalog, in povdarjaje, da dr. Egger je proti dežel-nemu šolskemu zalogu. Popolnoma umevno! Kaj bo sior cavaliere doktor Egger pritrjeval kak predlogi, proti kateri je „duša“ dežel-nega zbora in skrben „očka“ bodočemu dežel-nemu glavarju — dr. Pajer?!

„Unione“ si le bila svesta svoje zmage, zato je večeraj dopolnude opozorila volilce, da župnik Baubela se ni izjavil proti dež. šolskemu zalogu, nakar so laški klerikali dali

in namesto da bi mu obečal, da ga zopet postavi na prejšnje mesto, ga je zagotovil, da se bo moral še kesati radi zankrnosti, ker se je dal užugati od kopic kmetov in je takó strahopetno zapustil vas.

Kar pa zadeva uboge Limontine, pač ni treba povdarjati, da bi bil opat najraje čim prej tim bolje planil nanje ter jih kar strl. A tudi velikaši ne morejo vselej storiti, kar bi želó radi. V tistih nemirnih časih je imel prelat istodobno v več krajih opraviti, in takó ni mogel brž spraviti vkup toliko vojakov, kolikor jih je bilo treba, da bi kaznoval Limontine. Delal se je tedaj, kakor da bi nič ne bilo, in čakal, da se najprej razsodi reč v Bellanu. O tem niti dvomil ni, ta pojde tam vse njetnu po godu in dobi vso oblast čez tiste trnaste gorjane, katere je mislil potem dobro naklestiti, kadar bi se mu pokazala ugodna prilika za to.

Lupo se je podal naravnost v grad grofa Oldrada, kjer je bil rojen, in kjer so ga sedaj že težko čakali ne le njegovi roditelji, ampak tudi vsi drugi. Tam so bili namreč že izvedeli, da je došel v Limonto, in so tudi slišali, koliko si je bil prizadel,

nalepiti profilepake, češ, da opazka „Unione“ je le preteza, da bi odvracala glasove od dr. Baubele.

Čemu so pilepljali lepake, ker morajo vendar vedeti, da nikdo ne stoji za njimi, ker so stranka — brez pristave!!

Zveza Slovencev z laškimi klerikalci?! — „Corriere“, „Sentinella“ in njih oklici so govorili o nekaki zvezi laških klerikalcev s Slovenci. Ni verjetno, da bi bili sami verjeli v to zvezo, toda ta „baubau“ jim je dobro služil, da so prestrašili kratkornu lahonske volilce. — Mi odgovarjamo, da neke zveze ni bilo, kar kaže tudi izid volitve.

Nemci so volili. — Čujemo, da je slo večeraj na volišče mnogo e. kr. uradnikov, posebno Nemci da so bili dobro zastopani. Bili so se bajé celó, da bi ne bil izvoljen dr. Baubela, — toda ne toliko, ker je kandidat laških klerikalcev, marveč zató, ker je baje v zvezi s — Slovenci. — Ali je čudno, ako moramo Slovenci nastopati tudi proti takim Nemcem v Gorici?!

Slovenski volilci v mestu se večerajne volitve niso udeležili. Klerikali so stikali nekaj dnaj poprej okoli nekaterih Slovencev, ali niso dobili nobenega; pa saj niti gospodje sami okoli svojega društva niso šli volit svojega kandidata dr. Baubelo. Tudi „Unione“ bi se ne branila slovenskih glasov; pogledali so tudi, kje se dobi kak slovenski glas, in videli smo tudi, kako so nekega Slovence vlekli na volišče.

Drugega pa so ostali naši volilci doma, kar edino je bilo pravilno. Že pride čas, ko stopijo tudi Slovenci na dan s svojim kandidatom v Gorici, in tačas se pokaže, da nas ni baš malo!

Večerajšnja volitev. — O njej govorimo v raznih krajših sestavkih. Na tem mestu le toliko:

Tudi klerikali so prišli na dan s kandidatom — dr. Baubelo. To je liberalce jako prestrašilo, ker so pripisovali klerikalcem več resnosti nego je bila resnica. Zató so utarili z vsemi topovi v volilni boj. S posebnimi oklici so proglašili dr. Baubelo za kandidata združenih klerikalcev in Slovencev, — in rotili volilce, naj glasujejo za dr. Eggerja, ki je proti deželnemu šolskemu zalogu.

Med volitvijo je kazalo mesto sicer povsem vsakdanje lice, le na Stohem trgu je bilo dovolj živahno. Tudi nekaj kočij je tekalo po mestu, da so agitatorji vlačili volilce na volišče, in sicer agitatorji „Unione“, ker klerikali so pustili svojega kandidata dr. Baubelo popolnoma na cedilu, da je revež dobil samo 4 glasove. Ta „Unione cristiano sociale“ je res imenitno društvo! Večraj se je pokazalo, da društvo je brez vsakega pomena, da ne uživa niti trohlice ugleda med prebivalstvom, in da ni moglo spraviti na dan več kot 4 glasove kljub vsemu bobnanju in zabavljanju po lepakih!

Društvo je nepotrebno, ker goriske Lahe veže le edna vez, katero drži v rokah dr. Pajer! —

Izid volitve. — Dr. Egger je dobil 502 glasova, dr. Baubela pa — 4. Zilostnejšega poraza klerikalna italijanska stranka menda ni mogla doživeti.

Izvoljen je torej dr. Egger, katerega je postavila kandidatom „Unione“! Iz središče tiste italijanske klike, ki je do skrajnosti sovražna Slovencev, ki se odločno upira ustanovitvi deželnega šolskega zaloga, je izšel mož, ki ima postati — deželni glavar! Kaj takega moža, katerega so vrgli na površje najradikalnejši italijanski živji v Gorici, takega naj bi vlada predlagala za deželnega glavarja? To bi bila nova pljuska v obraz večini slovenskega prebivalstva na Goriskem! Katero pot nastopi vlada, ali hoče poteti pravično delati na Goriskem ter prodreti s predlogo o deželnem šolskem zalogu, ali pa ka-

da bi pomiril razburjeno množico. Marš! kdo bi mu bil rad šel naproti, toda grof, b-ž ko je slišal, kaj se je godilo tam gori v vasi, je ukazal zapreti vrata in spustiti železne rešetke, kakor če bi bila nevarnost, da bi napadli grad; in ni bilo mogoče pregovoriti ga, da bi dovolil komu iziti, tudi potem ne, ko je bilo že vse mirno. Nepotreben strah! ker, dasi ni bil on več pri ljudeh takó priljubljen kakor njegovi pradedi, vendar je bilo njegovo ime še zmiraj toliko spoštovano, da bi se ne bil predrznil nikdo le slabe besede reči niti o njem, niti o njegovi družini.

V gradu pa je bil sokolarjev sin vsprejet od vseh s takim veseljem, da ni lahko povedati. Preteklo je bilo že pet let, kar ga ni bilo doma. Zató sta si ga oče in mati kar prevzemala drug drugemu; in vsi so se osnuli okoli njega, ga popraševali po njegovih dogodljajih ter ga najprijaznejše nagovarjali.

Grof Oldrado je bil srčno vesel, da bi branil njihove pravice, in pa še takega, da bi samostanski hrust imel kaj opraviti z njim. A vsak drugi čas bi bil skrbno pazil, da bi ne pokazal tega veselja, kajti to bi ga bilo utegnulo iz-

pitulovati pred „Unione“?! Bliznja prihodnost nas o tem pouči.

In ako se slednje zgodi, stopi slovenska deželna večina v opozicijo, od katere bo marsikoga glava bolela.

Furlani in „Lega nazionale“. — Poročajo nam iz Kormina: Znano je, da Furlani ne odobravajo postopanja goriskih Lahonov ter se istemu včasih tudi prav resno upró. Predpustom je podružnica „zalege“ v Korminu napravila ples. Ljudstvo je bilo nejevoljno, je mrmralo, in končno se je bilo zbralo prav mnogo ljudstva pred hišo, v kateri so plesali na korist „zalege“! Tam so vpili: Doli z „lego“! Zivela Avstrija! Ljudstvo dobro vé, da „lega“ ima protislovenske, pa tudi protiavtstrijske namene, in zato je vsklíkalo: „Zivela Avstrija“!

Neki kavarnar v Korminu je postal prav strasten pristaš „lege“; odkar ljudstvo to vé, se izogiblje njegove kavarne.

Goriski hujskaci pod vplivom znanih „kaporionov“ so zložili pesem „Marameo“, ki zali Slovence. Hoteli so jo začeti peti nekateri tudi pri nas, ali skupili so jo. Furlansko ljudstvo protestuje proti taki pesmi, ker neče žaliti Slovencev, kakor delajo goriski Lahoni!

Laški listi včasih poročajo o kakem postopanju Furlanov proti Slovencev, ali vselej lažejo! In če se morda tu pa tam res kaj zgodi, je to le vsled terorizma iz Gorice pri nekateri „gospodi“.

Ljudstvo dobro vé, kako se mu godi v Avstriji, in kako bi se mu godilo v Italiji! Prilike ima dovolj, da vidi, kako revščina vlada v blaženih „domovini“ goriskih Lahonov, katerih pa Furlani prav za prav ne pristevajo italijanskemu narodu. Furlansko ljudstvo pravi, da „Gurissas“ je slovenska, in če pridejo v Furlanijo Slovenci ali pa goriski Lahni, tedaj omenja: „son venut sklatš di Gurissas“!

Ne škodilo bi, če bi prizadeli čimtelji začeli malce misliti, da treba u-tariti hujskatje goriskih Lahonov, s katerimi bi si radi spravili Furlane v navskrižje s Slovenci!

Zakaj latinsko-nemško in ne slovensko? — Nekdo je potreboval izkaznice o smrti svojega sorodnika. Šel je v apurški urad, kjer so mu na listku z latinskim tekstom napisali: „Ex officio curatialis s. Francisco Xav. in G. ... die 8. februarii 1899. ex morbo: „Aller s ch w a ch“....“

Zakaj latinsko in zakaj nemško? Kome je podobno tako potroba?!

Mi smo tega iznenaja, da oni župni uradi, ki bée še vedno v latinčini, prav nič ne bodo grešili, če prično uradovati s strankami izključno slovensko. — Tako potroba, kakor gorenje, je stranka nerazumljivo, v uradu, kjer pa stranka izroči, se pa nortujejo iz nje.

Posebno pa je neumnost latinsko uradovanje v vseh onih slučajih, kadar mora potrebno listino stranka še plačati! Kako pride do tega, da se jej da nekaj latinskega, česar ne razume, mesto slovenskega, kar razume! Latinsko leto smo govorili v listu o dveh poročilih, ki sta dobila — z latin slovenske, nevesta pa latinske listine od svojih županj!

Zato je želeli dobrohotnega večjega uvaževanja slovensčine na župniških listinah, če se pa kdo že ne more ločiti od prilube latinšine, naj bi vsaj napisal vse latinsko, da ne kaže javno svoje „Allerschwäche“!

Cesar Jožef II. in „Svoji k svojim“. — Bše se nam: „Cesar Jožef II.“ avstrijski vladar od leta 1765. do 1806. je bil ravno tako priljubljen kakor histozomen naš. Rad se je pogovarjal z ljudem in vsaki, če tudi priprost človek, je smel k njemu. On je že začel odpravljati tlako, on je potroč po Moravskem stopil iz kočje, ko je ugledal kmeta, ki je oral s svojimi konji in je sam prijel za plug ter potegnul brazdo po nji. Tako

dati za opatovega nasprotnika, in opat je bil mogočnejša stranka. Sedaj pa so bili postali mogočni tudi Limontini, saj so to dobro pokazali s svojim zadnjim činom. Dá, njih mogočnost je bila sedaj za grofa celo bolj očividna, bližja, in vspešnejša nego opatova. Njegova narava ga je torej silila k temu, da bi se skazal naklonjenega tudi njim, posebno še zató, ker se je bil udal prošnjam svoje soproge in hčere, in je bil sprejel pod svoje streho Pelagruovo ženo in njegovega otroka, vsled česar se ga je bil polotil velik strah, da bi se znali postaviti tisti gorjani proti njemu. Te okoliščine so naklonile Lupotu najljudniji sprejem od strani nekdanjega gospoda — toliko ljubeznivih besed in izjav, da je mladenič kar strmel. Najprijazni čitatelj vendar veruje, da so bile vse te grofove izjave prav iskrene; kajti najnovejši strah pred Limontini ga je le branil upliva starejšega strahu pred opatom, kateri bi mu bil sicer velel brzdati prirojeni sočutje do tega mladeniča, ki mu je bil že poprej drag, a sedaj se mnogo bolj.

(Dalje pride).

je cesar Jožef sijajno pokazal, kako čista kmetijski stan. Cela knjiga je napisana pogovorov, ki jih je imel z ljudmi. Med temi se pripoveduje ta le dogodek: Neki prosilec je prišel v obleki iz francoskega sukna. Jožef stopi k njemu, potiplje njegovo obleko z roko in ga vpraša: „Kakošno je to sukno?“ — „Francosko“, odgovori prosilec. — „Kaj bi nosili, če bi tega ne bilo?“ — „Pomagali bi si s tem, kar bi se moglo dobiti doma.“ — „In vi hočete službo v mojih deželah?“ — ga vpraša Jožef mrzlo in se obrne od njega. — S temi besedami je ljudomili cesar dal sijajen vzgled, veljaven za vse čase, da moramo tudi mi Slovenci in prvi vrsti podpirati slovenske trgovce, slovenske obrtnike, slovenske zdravnike, slovenske zavode — z eno besedo, držati se moramo dosledno narodnega gesla: „Svoji k svojim!“

Slučaj z razstreljivimi drama-cigareti nadajujejo. Najprvo sta bila v Dubrovniku dva slučaja, da sta se cigareti razstrelili, potem v Trstu en slučaj in sedaj v Rovinju.

Zato so zaplenili za sedaj vse drama-cigarete, katere so narejene v tobačnih tovarnah v Rovinju in v Ljubljani.

Iz Dalmacije poročajo, da je v Kurčoli neki orožnik zbral „drama-cigarete“. Jedna se mu je zdela zelo trda, zato jo je prelomil in našel je v njej razstreljivo kapsulo.

Tudi „sport-cigarete“ eksplodirajo. V Trstu je kupil pretekli teden vinotrtec Tripalo dve „sport-cigareti“, kateri sta ob eksplodirali. Slučaj je naznanil redarstvu.

Gradisce ob Soči za laško vseučilišče v Trstu. — Gradsko staršinstvo se je odločilo prispevati za nameravano laško vseučilišče v Trstu na leto po 200 K, dokler se ne ustanovi isto.

Ali nimajo donča nikakih potreb?

Tatovi in zlobneži. — Iz Rihemberga nam pišejo: „V torek 21. t. m. so pokradli poznani tatovi H. Hehata iz Britofa gungat in svinskih krač, drugim sosedom pa perlatine. Pri tem svojem poslu so se jako brumeče vedli, so ropotali, in končno nabrajli plen spravili na vozček, pripravljeno pa vsaj ter se odpeljali proti Trstu. V vasi so pobrali neki deklici tudi razna krta, katera so se suseda na hišnem mostovžu.“

V sredo dne 22. t. m. sta pa opazila Jože Furlan in Janez Kerševan nekega „prijatelja iz dežele polente in makaronov“, kako je po poznem zemljišču nad gradom s cestražga pogozdenje. Ko so priskočili bližnji delavci, ki delajo na novi cesti proti Komnu, se je skušal ta laški črček skriti, pa so ga vseh in odvabili na žandarmerijsko postajo, kamor se je pa branil in na vsa moč. Šele dober pritisk s palico ga je spravil skozi vrata k postajevožju.

Po govorjenju je bilo spoznati, da to človeče je naredilo vse to iz narodnega sovražstva.“

Listnica uredništva. — G. L. n. v Tr. Pride prihodnje. Napeva k omi pesmi „Maramu“ mimamo na razpolago; v odgovor je zložen že „proti — Maramu“ po isti melodiji. Za poslano hvala!

Preč. g. N. — i. T. Poslano porabi tudi „Adriatische Post“.

Društvene vesti.

Krojaška zadruga, vpisano društvo z omejeno zavezo v Gorici, valji k rednemu občnemu zboru dne 9. marca t. l. ob 11. uri, v prostorih goriške „Citilnice“ s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Govor v važnosti zadrug za gospodarsko osvobodjenje našega ljudstva. 3. Volitev a) načelnikstva, b) blazajnika, c) nadzornikstva. 4. Predlogi in nasveti. Načelnikstvo.

Trzorsko-obrtna zadruga je imela sinoči sejo, v kateri je bil zopet izvoljen predsednikom z vslikom gospod dr. Henrik Tuma, namestnikom g. dr. Aloj. Franko, zapisničarja pa gg. Andrej Tabaj in Andr. Gabrček. — Predsednik nadzorstva je g. prof. Jak. Čebular. — O krasnih uspehih v prvem letu prinašamo danes poročilo na prvem mestu. Goriški Slovenci smo ponosni na ta mladi zavod!

Razgled po svetu.

K položaju. — Zadnje dni so govorili veliko o grefu Stürgkhju in dr. Grabmayerju. J eden je Stajerec, drugi Tirolec, oba pa sta zastopnika liberalnega nemškega veleposlta. Stürgkh je priobčil v „Tagespost“ članek, s katerim trobi v Wolf-Schönererjev rog. S tem je povedano dovolj. V imenu Tirolcev pa je govoril dr. Grabmayer, ki je obsojal Wolfovo stranko, češ, da med Nemci, ki škilijo čez mejo, in onimi, ki hočejo ostati v Avstriji, ne more biti nikake zveze!

Kateri del tega veleposlta je močnejši, kateri prodere?

Kako se obrne s položajem v Avstriji na sploh, to nam pa pokaže češki deželni zbor, kjer je težišče položaja, dokler nimamo zopet državnega zbora.

§ 14 na delu. — „Wiener Zeitung“ je objavila cesarsko naredbo, s katero se za

leto 1899. podaljuje veljava določbe o kontingentu novincev ter se dovoljujejo nabori na podlagi § 14.

Nemški shod v Opavi. — Dne 26. t. m. se je v Opavi vršil nemški „Volkstag“, na katerem so govorili Kaiser, Menger Demel in Lecher. Tožilo so bridko o poslovanjenju Nemcev in protestovali proti rabi § 14. Lecher se je izrekel za carinsko unijo mej-Avstrije in Nemčije. Shod je bil precej pičlo obiskan in sploh ni bilo pravega zanimanja.

Deželni zbor češki bo sklican dne 10. marca t. l. Nemci bodo tirali abstinenco dalje, toliko se sme že danes zatrditi, kar kaže, da imata Wolf in Schönenerer še vedno preveč upliva.

V deželni zbor češki ne vstopijo, in pogajanja med Čehi in Nemci bi bila brez vsake v uspeha, kar prica, da prihodnje zasedanje v našem državnem zboru ne bo drugačno.

Obstrukcije bo treba streti na kak izvanreden način.

Ogerska kriza je rešena. Koj ko je odstopil Banffy, in se je poverila Szellu sestava novega ministerstva, je ponehal politički vihar na Ogerskem. Szell je kar hitro sestavil novo ministerstvo, katero že prične delovati. Trdi se, da istemu opozicija ne bo delala nikakih ovir, temveč mu dovoli vse, za kar se je baron Banffy zaman trudil.

Novi ogerski ministri so večeraj na Dunaju že prisegli, na kar so bili vsprejeti od Njeg. Veličanstva v posebni avdijenci. Iz kabineta Banffyjevega je prešlo v nov kabinet 5 ministrov. Predsednik je Szell. Opozicija triumfuje.

Budimpešta, 27. februarja. Uradni list objavlja, da je cesar vsprejel odstop Banffyjevega ministerstva. Pismo cesarjevo do Banffy-ja povdarja velike zasluge Banffyjeve ter naznanja, da mu je podeljen veliki križ reda sv. Stefana. Pomanjšni minister Lukacs je dobil veliki križ Leopoldovega reda. Koloman Szell je imenovan ministrom-predsednikom in začasnou ministrom za notranje posle, pravosodje je prevzel Plosz, trgovsko ministerstvo Hegedüs, drugi ministri pa ostanjejo.

Budimpešta, 26. februarja. Listi pišejo, da se nacionalna stranka združila z liberalno, vsaj voditelji so za to. Mnogi drugi člani niso s tem zadovoljni in se baje nekateri pridružijo ljudski stranki.

Danes ima novo ministerstvo prvo posvetovanje.

Razgled po slovanskem svetu.

Smrtna kosa. — V petek je umrl v Barkovljah pri Trstu tamošnji župnik preč. g. Ivan Černe v 57. letu svoje starosti. S prva je služboval v Sežani, potem pri sv. Jakobu in sv. Antonu novem, odkoder je prišel za župnika v Barkovlje. Njegovo neumorno delovanje za sveto narodno stvar ostane zapisano globoko v dušah tržaških Slovencev. Naj v miru počiva!

Radi razžaljenja Njegova Veličanstva je bil v petek v Trstu obsojen neki Exp. Varšen iz Chioggia v Italiji na 14 dni zapora, ker je bilo dokazano, da je bil izustil besede, zabede Avstrijo in cesarja.

Ti ti hodijo iz domovine lakote v naše kraje, tu kradejo izpred ust kruh domačinim ljudem, zato pa željo Avstrijo!

Ali ni edino pravilno, prestopati proti takim ljudem tako, da se jim poreče: Ven iz Avstrije, marsi domi!?

Razpisano darilo dvajsetih gld. je dobila gospica Amalija Reichmann v Trstu, edina slovenska primorska učiteljica, katera je vložila spis na vprašanje, razpisano od „društva katoliških slovenskih učiteljic na Primorskem“, namreč: „Kako se naj budi avstrijsko domovino ljube v primorski mladini?“

Važna listina. — Pri sv. Antonu novem v Trstu so našli listino, katera se glasi v prevodu takó-le: Velečastni, veleblagotodni državni grof, posebno ljubi gospod in prijatelj!

Njegovo c. kr. apostolsko Veličanstvo je izvolilo na moje najndaneje poročilo od 10. jan. t. l. v svrhu popolnitve tukajšnje duhovniške službe dne 15. marca t. l. določiti, da se imenujeta mestna vikarja z obstoječimi dohodki na leto mestnim župnikom, da se pridejata namesto sedanjih provikarjev vsakemu župniku po dva kaplana z letnimi 300 gld. za vsakega, ki pa morata bivati in hrano imeti pri župniku, da se povzdigne nekdanja jezuitska cerkev za staro mesto, za novo mesto pa cerkev sv. Petra ali sv. Antona za župne cerkve, ter da se da župnikom in njihovim kaplanom primerna stanovanja na krajih, kjer je najbolj prikladno, da se dalje dovoli znesek za 6 tržaških seminaristov letnih 600 gld. izplačevati vedno iz kameralnega erara proti temu, da škof mora vedno predlagati le posebno sposobne in ob enem slovenskega jezika zmožne subjekte.

To je dobil takratni škof v ravnanje.

Listina sklonjuje: Originale extat in Cancellaria Epli inter acti anni 1777 N. CXXXI. Aulica Resolutio dd. 4. aprilis 1778 jus Patronatus Parochiae concernens in actis anni 1778 sub N. CXXXIII. alia resolutio dd. 8. jun. 1900 sub N. CCCXI. Karl Gruss von Zinzendorf Ad. Mandatum Excel. Dns. Dni

Comitis Urbis et Portus Gubernatoris Triest den 3 April 1777 Rapus (?) de Pichelstein.

Ta listina je važna osobito zato, ker dokazuje, da tamkajšnja duhovščina mora znati slovensko, važna pa je za sedanjí čas tudi zato, ker tržaški magistrat noče poskrbiti stanovanj za kaplane pri Sv. Antonu novem. Sicer so že prosili ordinarijat, naj opomni magistrat na izpolnjevanje svojih dolžnosti v tem pogledu; če pri magistratu ne bo mogoče ničesar opraviti, si poiščejo pravice drugodi na vsjnjih mestih.

Ta listina kaže, kako bi morala biti pri omenjeni cerkvi v Trstu — pa le ni, ker irredentovska gospoda preganja iz tržaških cerkva slovensčino in zatira slovenske duhovnike, kjer le more.

Dopolnilna volitev v deželni zbor istrski za mesta Pazin, Labin in Plomin na mesto umrlega dr. Costantinija bo dne 15. marca t. l. Volišča so v doličnih mestih, glavno volišče pa v Pazinu.

Kaj delajo sinovi „avite colture“ v Istri. — V Visnjanu so laski „gospodici“ nedavno zastrupili občinski vod, neki večer so streljali za županom, občinskega redarja so kamenjali, seveda po noči, ker drugače nimajo poguma, in poskušali so napasti tudi jednega občinskih svetovalcev, Žvižganje, izzivanja, zasramovanja, napadi, vse to je na dnevnem redu v Visnjanu.

Ali ste slišali zopet, kakšni sta „avita coltura“ in „latinita“ primorskih Italijanov?

Kakó Italijani gospodarijo. — Občina Boljun je imela popred italijansko upravo. Zadnje volitve so jo vložile v hrvatske roke. Novi občinski zastop se je najprvo začel pečati s pregledovanjem računov. To pregledovanje je pokazalo, da občina je bila pod italijanskim gospodarstvom tik propada! Občinski zastop je predložil na to račune v pregled se — državnemu pravdnistvu v Rovinju, da se ukrene, kar potrebno, da povedó italijanski gospodarji, kam so devali denar.

Kjerkoli gospodarijo Italijani, prizadete občine propadajo, in — kakor znano — poreska „Istria“ lasko leto ni mogla drugače, da je priznala javno, da korupcija po občinah, ki so v italijanskih rokah, je taka, da mora strmoglaviti italijansko stranko.

„Gazzetta del Popolo“ v Pulju. — V Bontempovi tiskarni (Rodinis & Lehan) je začelo izhajati pod gornjim naslovom nekako glasilo za delavce, katerih je v Pulju mnogo in katere treba obraniti, oziroma pridobiti za italijanstvo. List noče podirati, ampak le popolnjevati delo italijanske stranke v Istri. — Takoj na drugem mestu piše o abstinenci politiki Italijanov na „žnem Tirolskem. Kaj imajo opraviti Tiroleci z delavci v Pulju? V tem članku pravi, da Italijani morejo skleniti z Nemci le premirje, ne pa miru, da toliko lože porabijo vse sile za zdaj le proti — Slovanom. — Kakó je list prijazen tudi Nemcem, dokazuje članek, ki enako napada c. kr. državno nemško kakor zasebno hrvaško ljudsko šolo in se posebe dr. Laginjo. — S tem je list „pokazal rog“ že v prvi številki. Morda se spreporimo o njem.

„Prvi Istarski Sokol“ v Pulju priredi v lastnih prostorih (prej „Stadt Pola“) dne 5. marca t. l. svojo prvo akademijo z mnogovrstnim vspeedom. Začetek ob 8. uri zvečer.

Preganjane Slovakov. — Proti uredniku „Narodnih Novin“ je ogerska sodnija začela veliko akcijo, ker je iz „Slov. Prehleda“ poratisnil o Slovakihi članek iz peresa znamenega učenjaka Baudouina, Azijske razmere!

„Matice Hrvatska“ prične razposiljati svoje knjige za leto 1898. dne 2. marca t. l. Knjige so raznotere, velezanimive vsebine.

Uprava „Matice Hrvatske“ prosi ob jednom svoje člane, naj jej odstejejo letnino za preteklo leto, da more pokriti troške za knjige; delovati more uspešno samo, ako jej člani ostanejo zvesti ter jej ne odrečejo svoje podpore.

Naša straža. — Ustanovniki med drugimi: Dr. Henrik Tuma v Gorici 30 K. — Anton Ponkvar, župnik v Staremtrgu 10 K.

Redni udj je med drugimi: Franc Jenko v Logatcu 1 K. — Gg. Flego Josip, odvet. kand. v Buzetu, Flego Franc pos. in trgovec v Počkaju, Kalac Anton, župnik in dekan v Buzetu, Brozović Vjekoslav, kapelan Črnici, Grzetič Eduvard, župnik v Draguču, Defür Šime, kapelan v Buzetu, Bašić Josip, nadučitelj v Buzetu, Ružička Ivan, kaplan v Roču vsak po 1 K.

Darovali so: Ivan Vester, kurat v Otaležu pri Jdrji 20 K.

Društva: Slov. kat. akad. društvo „Danica“ na Dunaju 10 K.

Spodnještajerski učitelj priredé dne 9. sušca t. l. v Celju v „Narodnem domu“ veliki shod, h kateremu vabijo v prvi vrsti vse spodnještajerske učiteljstvo, državne in stajerske deželne poslance. Kdor izmed učiteljev drugih kronovin se hoče udeležiti shoda, naj se obrne do sklicatelja, g. Bradoslava Knačiča, za legitimacijo, kajti brez té ni vstopa. Namen shodu je, stopiti v ožjo dotiko z zastopniki naroda v deželnem in državnem zboru, vzbuditi v narodu in pri njih večje zanimanje za svoj stan, ter pokazati, kako važen činitelj kulture je učiteljstvo.

Shod obeta biti velezanimiv, zato bo tudi udeležba gotovo obilna, in vspeh velik.

Poziv. — Nakanio sam dati stampati podpunu glasovirsku udesbu svoje pučke opere „Smiljana“, koju su moji prijatelji sa zadovoljstvom i oduševljenjem pozdravili. S toga se obračam na sve ljubitelje hrvatske glazbe, da me podupru u ovom za moje čedne okolnosti veoma skupocijenom poduzeću. Ne pripada mi, da sem o svom djelu sudim i zato upozorujem na kritiku čuvenog franceskog strukovnjaka A. E. E. Vincenta, koja je kritika preštampana iz „Revue internationale de musique“ u 34. broju lanjskoga „Vienca“. Tvrdnja nekijoh domaćih kritičara, da „Smiljana“ ne stoji na „visini“ moderne glazbe, posve je opravdana i istinita, a ja se time samo dičim i ponosim. Intencija bó moja bijaše, podati svom narodu zdravu hrvatsku glazbu, pravu hrvatsku narodnu operu, čistu od svih „modernih“ zabluda. Držim, da sam sa „Smiljanom“ svomu narodu više koristio, nego da sam napisao čitavu seriju „modernih“ opera. Da je to istina, dokazom mi je okolnost, što su se za „Smiljanu“ već sada stala zanimati njevoja prva kazalista inozemstva. S tog razloga dao sam „Smiljanu“ prevesti na nje-mački jezik i to gospodjici Lujzi pl. Martini-jevoj, koja je u tom pogledu priznata vještakinja. „Smiljana“ će dakle izaći sa hrvatskim i njemačkim tekstom. Spomenuti moram, da sam prošle godine operu ponovno pregledao, porazdijelio ju u četiri čina i pridao na koncu četvrtoga čina veliki ensemble-finale. Podpuna glasovirska udesba će obisati 39 araka u kvart-formatu, te će stojati u predbrojci 5 for. Obzirom na veliki štamparski trošak ova je cijena najumjerenija, te će kasnije biti za knjizare povišena. Bit ću zadovoljan, ako pokrijem trošak; ako pak ne bi našao dosta odziva, zlo i naopako po mene. Ipak se nadam, da ne ću nastradati, te da ću naći dosta prijatelja i rodoljuba, koji će me pod-pomoći. Pozivam dakle sve prijatelje domaće umjetnosti, da mi javu dopisnicom, da li su pripravnici naručiti koji primjerak, da mogu bar po prilici opredieliti jakost naklade. U Zagrebu, 18. veljače 1899. F. S. Vilhar.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali med drugimi: Slavno upravnistvo „Slov. Lista“ zbirko 14 gld. — Področnica za Pliberk in okolice čisti dohodek tombole 13 gld. 52 kr. — Č. gosp. Janez Vester, kurat v Otaležu pri Jdrji po g. advokatu dr. Ivanu Šusteršiču 10 gld. — Sent-peterska moška podružnica v Ljubljani po č. g. blagajniku Fr. Pavliču dohodek veselice 244 gld. 14 kr. in letnine 116 gld. 37 kr., skupaj 360 gld. 51 kr. — Litijsko-smartinske Slovenke 100 gld. ko osmo pokroviteljino; pokroviteljica bode gospa Josipina Bartl, so-proga nadiučitelj v Smartinu pri Litiji. — Podružnica v Medgorjuh na Koroskem 20 gld. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Podporno društvo za slovensko vi-sokošolec na Dunaju je nam poslalo izkaz o zadnjih darovih. Iz istega smo razvideli, da zanimanje za le prepotrebno društvo raste, želeli pa je, da isto vstraja ter se vedno veča in veča. V izkazu čitamo na koncu:

Ker je to društvo v tekočem šolskem letu podpiralo že 64 revnih dijakov na dunajskih visokih šolah, ter je v isti namen v 4 mesecih razdelilo 1293 K, in ker je letos beda slov. dijakov na Dunaju posebno velika, prosi odbor vse slov. rodoljube najiskrenejše, naj blagovolje pošiljati darov za to prepotrebno društvo v. č. g. Franc. Jančar ju, pap. čast. kamorniku itd. na Dunaju I. Singerstrasse 7.

Oglas.

Proda se novi stroj (priprava) za nikeliranje.

Stroj ni bil se v rabi, le zaradi pomankanja časa. Stal je gld. 250, danes gld. 200 tudi v obrokih.

Dva stroja za materace iz žic z vso pripravo. Delo jako hvaležno, novi staji čez gld. 500, danes gld. 180.

Želita pa vkupiti za prodajalnicu jestvin, vso pripravo, iz druge roke toda mora biti v dobrem stanu.

S spoštovanjem Saunig & Deklova. v Gorici.

Ustanovljeno leta 1863.

Prvi primorski zavod za izdelovanje aromatiških izcedkov, likverov itd. tvrde

Fratelli Marega Gradisca, Isonzo.

Čistilnica na par: konjaka, livovke, tropinova in najfinjših likverov.

Jovarna vinskega kisa po edino racionelni sistemi „Pasteur“

Wilhelmov zeliščni sok „znamka Schneeberg“

napravila se po zdravniškem prepisu iz sokov nadržavilnejših, sveže iztisnjenih zelišč in se vporablja na mnoge načine. Te sok se je po prepiranju najbolj slovečih zdravnikov izkazal kot jako koristen pri kašlju, hripavosti, nahodu, prsnih težavah, zasliženju, udahu, bodljajih itd. Veliko odjemalcev potrjuje, da jim je ta sok postal neobhodno potreben in da se imajo le temu sredstvu zahvaliti, da so odjenjale bolečine in da imajo mirne noči. Ta sok se posebno priporoča kot preservativ osebam, katere trpi pri gradnem ali meznem vremenu ali na popotovanju na nahodnih afekcijah. Vpliva pomirljivo in krepi na vneto sluzno mrežo jebolka, sapnika in njega razraske (bronhije), pospešuje izpljunek s tem, da razširja v prsih ugodno toploto, odvaja navale krvi na te dele telesa, raztvori črnokrone zastanke v trebuhu brez škode prebavljanju, katero marveč krepi in ojači z prinesenimi blagodišečimi prvimi. Ker je prijetnega okusa, ni le otrokom všeč in koristen, ampak je potreben tudi starim, na plućah bolnim ljudem, je dobrodošlo sredstvo javnim govornikom in pevcom pri nečistem glasu ali celo hripavosti. Pri lahkih nahodnih afekcijah se vzame mlačnega vsak dan zjutraj in zvečer, vsakokrat eno uro pred ali po obedu, eno do dve žlici in se povša po nekoliko dneh na tri žlice. Pri dolgotrajnih, zastarelih slučajih naj se vzame po dve žlici tri ali štirikrat na dan, in steer zjutraj in zvečer, kakor je zgoraj povedano, poleg pa še eno uro pred kosilom in tri do štiri ure po kosilu. Otroci pod enim letom dobé vsakrat eno žličico, starejši pa dve do tri žličice. Hrana pri vživanju „Wilhelmovega zeliščnega soka znamka „Schneeberg“ naj obstoji iz lahke prebavljive, zlasti svežih mesnih jedij, izključivši vsako opojno pijačo in izpušivši zabeljene, kisle in napenajoče jedi. Cena steklenici z navodlom o porabi je 1 gl. 25 kr. a. v. — Zavežino v zabojčkih se računa po 20 kr. Poštne zavoje po 6 steklenic proti povzetju 5 gl. franko na vsako avstro-ogrsko pošto. Naročila se izvrše najhitreje.

Pristno izdeluje le Franc Wilhelm, lekarnar v Neunkirchen pri Dunaju, kamor naj se naslovijo vsa naročila. VI.

Naznanilo.

Podpisane naznanja da ima v svoji zalogi krompir novega dobrega plemena za seme; kdor si ga želi nabaviti, naj se oglasi za časa.

Peter Birsa, gostilničar v Gorici, Corte Caraveggia št. 4.

Gospodarska zveza v Ljubljani

razpisuje mesto

ravnatelja

z mesečno plačo 100 gl. poleg potnih pristojbin.

Reflektanti morajo izkazati temeljito strokovno-trgovsko, teoretično in praktično izobrazbo in popolno znanje slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi.

Prošnje, obložene s krstnim listom, mravnostnim sprčilom župnega in občinskega urada in dokazili o popolni usposobljenosti, naj se vložijo do 10. marca t. l. na naslov načelnika dr. Ivana Šustersiča, odvetnika v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 22. febr. 1899.

Načelstvo.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

prilagoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmernih cenah. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno žrt na perilo. (P. cl.)

Išče se

spretnega ključavničarja

za mlén na valjarje

„W. Jochmann v Ajdovščini“.

Ponudbe je pošiljati direktno trdki W. Jochmann.

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu števil. 2

prilagoča to-le blago:

Stadkor — kavo — riž — mast — poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko — grle — drobne in debele strobe — turšico — zob — sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement — bakreni vitrijol itd. 3 20 7

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debele ter pristnega črnega in belega vina.

Cepiče

amerikanske trte

kakor tudi

položnice (kolči) evropskih trt,

vdobijo se pri posestvu

barona Evgenija Ritter pl. Záhonyja

Cena cepičev, kateri se nabavljajo samo v omejenem številu je 125 gl. za tisoč, ali 15 gl. za sto; za kolči evropskih trt je cena za tisoč 15 gl. in za sto gl. 1-50.

Blago se odposilja franko na kolodvor Villa Vicentina; druge stroške prevzema odjemnik.

Naročila je pošiljati upravnistvu goričnemu posestvu do 1. tona meseca marca,

Klepar Artur Makutz

Ozka ulica 1. — GORICA — Via Stretta 1.

prilagoča

Škropilnico proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi) Baker je trd in svetel. Zaliske (valvole) se more lahko premeniti. Škropilnica je sestavljena priprosto in tako, da škropi lahko na tri načine po volji lastnika.

Cena je zelo nizka.

Stroj za žvepljanje sodov iz cinkanega železa. Priprava za obvarovanje vina pred plesnobo in cikanjem pri točenju iz soda (kan).

Meh za žvepljanje grozdja raznih sistemov.

Cevi iz gume za vsakovrstne škropilnice.

Sprejemlje v popraviljanje vsakovrstne druge škropilnice, kakor tudi prevzema vsa druga v kleparsko obrt spadajoča dela.

Dobroznana gostilna

ANTONA VODOPIVCA

pri

„Petelinu“

v

Trstu

v

ulici Ghega

št. 7.

je v bližini južnega kolodvora jedina narodna gostilna

s prenočišči, katera toči pristna bela in črna vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Žrebanje nepreklicno

18. marcija 1899.

1. glav. dobitok 100.000 Kr. vr.
 2. glav. dobitok 25.000 Kr. vr.
 3. glav. dobitok 10.000 Kr. vr.
- v gotovini 20% odbitka.

Dunajske srečke po 50 Kr. priporočajo: G. Gentilli, A. V. Jona, Michlstädter & G., O. Pincherle.

Dobi se povsod

Kalodont

pripoznavno najbolje sredstvo za čiščenje zob.

Umetno gnojilo „Kopros“

pripravljeno od Jak. Henrika Huber, kemika v Trstu.

Zaloga in prodaja

pri Ernestu Stecker & Comp. v Gorici, v ulici Ascoli št. 1.

Na zahtevanje se pošiljajo programi zastonj.

ZAHVALE.

Spoštovani gospod!
Zahvaljujem Vas, da ste mi poslali tako izvrsten lek proti kašlju in bolim v prsih. Porabil sem 1 steklenico trpotčevega soka, pa mi je skoro prešel kašelj in boli v prsih. Pošljite mi še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka in poleg tega tudi 2 zavitka čaja proti kašlju.
V Divači, 19. oktobra 1897.
Z velespoštovanjem
Vam zahvalni
JAKOB SUPPAN

Trpotčev sok (Spitzwegerich-Saft), ki tako izvrstno deluje proti kašlju, bolim v prsih, težkemu dihanju ter je tudi za zastarele bolezni, se dobiva vedno svež v lekarni k Zrinjskemu, II. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Vsako naj pazi na varstveno znamko, ker samo oni trpotčev sok je iz moje lekarnice ki ima na škatljici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvaškega.

Cena škatljice trpotčevega soka s točnim navodilom je 85 novčev.

Poleg trpotčevega soka je dobro tudi gorski čaj proti kašlju rabiti.

Cena jednega zavitka gorskega čaja proti kašlju s točnim navodilom je 35 nč.

Jedno in drugo se pošlje vsaki dan proti poštnemu povzetju. Kdor pošlje denar naprej, naj priračuna za tovarni list in zavitek 20 novč.

Lekarna k Zrinjskemu
II. BRODJOČIN
Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naročila, ki znašajo 5 gl. ali več, se pošiljajo franko.

Čenjeni gospod lekarnar!
Pred kratkim časom sem naročil od Vas eno steklenico krepilnih švedskih kapljic; te so meni in mojim znancem tako dobro storile, da moram Vas na tem dobrem leku najtopleje zahvaliti. Izvolite mi za moje znance še 3 steklenice po 80 novč. s poštnim povzetjem poslati.
Medruš, dne 26. maja 1898.
Spoštovanjem
VID ZANIČ

Prave krepilne švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem žolodnim bolim, popravljajo prebavo, čistijo kri kašlja žolodec. Od teh kapljic se izgubi vse boli žolodec i črev. dobi se pa dober tek.

Treba je paziti na varstveno znamko, ter samo one krepilne švedske kapljice so iz moje lekarnice, ki imajo na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvaškega.

Cena jedne steklenice krepilnih švedskih kapljic s točnim navodilom stane 80 novč.

Pošilja se vsaki dan proti poštnemu povzetju.

Kdor pošlje denar naprej, naj priračuna za tovarni list in zavitek 20 novč.

Lekarna k Zrinjskemu
II. BRODJOČIN
Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Visoko spoštovani gospod!
Moja žena je ležala tri mesece radi trganja in bolečin po kosteh. Ko je začela uporabljati Vaše „mazilo proti bolim po kosteh“, je vstala že po 3 dni, in današnji dan, hvala Bogu, hodi. Zahvaljujoč Vas na tem izrednem mazilu, ostajem
Vam pokorni
BARTOL LISIČKI
V Stracu pri Štebici, 22. aprila 1898.

Mazilo proti kosteboli (Fluid), je jako dobro lečilo proti trganju in pokanju po kosteh, revmatizmu, bolečinam v križu, proti prehlajenju, pri prepihu itd. Mazilo okrepa izmučene žile, ter krepki starejše ljudi, ki trpe na slabosti nog.

Vsak zavitek mora imeti varstveno znamko, t. j. sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvaškega, ker samo tako je mazilo iz moje lekarnice, katero tako varstveno znamko nosi na zavitku.

Cena jednemu zavitku tega mazila je 75 kr.

Razpošilja se vsaki dan proti poštnemu povzetju.

Kdor pošlje denar naprej, naj za tovarni list in zavitek priračuni 20 kr.

Lekarna k Zrinjskemu
II. BRODJOČIN
Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Slovenska šivilja v Gorici,

izurjena popolnoma v svoji stroki ter izvršena v najrazličnejših delih, priporoča se slavnemu občinstvu posebno p. n. damam za mnogobrojna naročila, katera izvršuje točno na zahtevo gg. naročnikov.

Naročila sprejema tudi na dom v ulici Via Ascoli št. 10, III. nadstr.

Špedicijska poslovilica

Gašpar Hvalič v Gorici

30 51 8 — v ulici Morelli 12

se toplo priporoča Slovincem v Gorici in z dežele.

ODLIKOVAN

fotografski atelier

Anton Jerkič

na Travniku števil. 11 v Gorici, podružnica na Acquedotto št. 25 v Trstu, priporoča se slavnemu občinstvu v mestu in na deželi v blagotno podporo.

Ugodno naznanjam, da sem izročil zastopstvo za Gorico in okolico gospodarjem

„Ernest Stecker & Comp.“ v Gorici,

kateri imajo v svojih skladiščih mojo vseobčo kot najzborneje blago znano moko v svrhu točne postrežbe gospodarjem obemalov.

Za naklonenost in mnogobrojni odjem se priporočam udani

Vinko Majdič — Kranj.

Anton Pečenko

Vitna ulica 8 31 52 7 GORICA Via Gardina 8

prilagoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Bastavlja na dom in razpošilja po železnici vse kroje avstro-ogrsko nemške in sodni odjem. strov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerna. Postrežba poštna.

Prave in edine žolodčne kapljice,

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. Te kapljice vredijo redno prebavljenje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepi pot, da zgine v kratkem času omotica in živčena lenost (mrtvost). Te kapljice udi storo, da človek raji je. — 8

St. Anton Pados, kvarjenj žolodec, storč, da zgine v kratkem času omotica in živčena lenost (mrtvost). Te kapljice udi storo, da človek raji je.

Cena steklenici 30 kr.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

Cristofoletti v Gorici.

Zaščita znamka: 51040.

LINIMENT, CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarnice v Pragi

pripoznavno kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gl. se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splešno prigubljeno domače zavarilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko, s „Sadrom“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarnice in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI.